

III. Президенти Асоціації кардіологів України

За роки існування Асоціацію кардіологів України очолювали відомі вчені.

У 1963–1970 рр. головою наукового товариства кардіологів УРСР був професор Георгій Йосипович Бурчинський, секретарем — доцент Микола Федорович Скопиченко.

У 1970–1990 рр. товариство очолював член-кореспондент АМН СРСР, професор Олександр Йосипович Грицюк.

Ученими секретарями були:

у 1970–1978 рр. — Іван Юрійович Іванина;

у 1978–1983 рр. — Володимир Григорович Петрусь;

у 1983–1990 рр. — Василь Захарович Нетяженко.

У 1990–2000 рр. головою товариства був член-кореспондент НАН та АМН України, професор Володимир Олексійович Бобров, ученим секретарем — професор Ірина Павлівна Смирнова.

У 2000 р. на VI Конгресі кардіологів України, що проходив 18–21 вересня у Києві, президентом Асоціації кардіологів України обрано академіка АМН України, професора Володимира Миколайовича Коваленка, який виконує ці обов'язки по сьогодні. У 2000–2008 рр. обов'язки генерального секретаря виконував професор Олександр Миколайович Пархоменко, а у 2008 р. на цю посаду обрана професор Олена Генадіївна Несукай, яка виконує ці обов'язки по сьогодні.

III. Presidents of the Ukrainian Association of Cardiology

During last decades the Ukrainian Association of Cardiology was headed by well-known scientists.

In 1963–1970 years professor Georgii Yosypovych Burchynskyi was the Chairman of the USSR Cardiological Scientific Society, associated professor Mykola Fedorovych Skopychenko — the Secretary of the Society.

In 1970–1990 years Cardiological Society was headed by corresponding member of the USSR AMS, professor Oleksandr Yosypovych Grytsiuk.

As the Secretary of the Scientific Society were:

in 1970–1978 years — Ivan Yuriyovych Ivanyna;

in 1978–1983 years — Volodymyr Grygorovych Petrus;

in 1983–1990 years — Vasyl Zakharovych Netiazhenko.

In 1990–2000 years professor Volodymyr Oleksiyovych Bobrov, corresponding member of the Ukrainian NAS and of the Ukrainian AMS was the Chairman of the Society, professor Iryna Pavlivna Smyrnova — the Scientific Secretary of the Society.

In 2000 at the VIth Ukrainian Congress of Cardiology, which was held on September 18–21st in Kyiv, professor Volodymyr Mykolaiovych Kovalenko, academician of the Ukrainian AMS, was elected as President of the Ukrainian Association of Cardiology and he performs these duties to the present days. During 2000–2008 years professor Oleksandr Mykolaiovych Parkhomenko served as the General Secretary of the Association; in 2008 professor Elena Genadiivna Nesukay was elected as the General Secretary of the Association and she performs these duties at present.

Георгій Йосипович Бурчинський
(02.05.1908–21.01.1993)

Доктор медичних наук (1959), професор (1961), заслужений діяч науки УРСР (1968), лауреат Державної премії УРСР (1968).

Народився Г.Й. Бурчинський 2 травня 1908 р. у Києві в сім'ї залізничного службовця. У 1924 р. закінчив середню школу № 51 м. Києва, а у 1926 — технічну профшколу № 2 і вступив до Київського медичного інституту. Після його закінчення у 1931 р. був направлений у Луганськ, у 1932 р. був мобілізований до лав Червоної Армії, 1936 р. у званні військового лікаря 3-го рангу був демобілізований із Червоної Армії, з вересня цього ж року — клінічний ординатор, а потім аспірант при кафедрі факультетської терапії 2-го Київського медичного інституту, яку очолював професор В.М. Іванов. У березні 1938 р. за спецнабором був призваний у Червону Армію і призначений начальником військового лазарету при Шепетівському військовому госпіталі. У жовтні 1938 р. захистив кандидатську дисертацію «Реакция оседания эритроцитов и ее значение в клинике внутренних болезней». 3 липня 1939 р. — ординатор, з травня 1940 р. — старший ординатор Київського військового госпіталю. 3 початком війни (червень 1941 р.) разом із госпіталем евакуювався у Харків, а потім у Томськ. Після війни продовжував працювати у Київському військовому госпіталі. У 1959 р. Г.Й. Бурчинський захистив докторську дисертацію «Материалы к изучению нагноительных заболеваний легких». З 1954 р. — завідувач кафедри терапії стоматологічного факультету. Після демобілізації, з 1962 до 1986 р. — завідувач кафедри факультетської терапії № 1 Київського медичного інституту; у 1986–1993 рр. — професор цієї ж кафедри.

Г.Й. Бурчинський — автор понад 400 наукових публікацій, зокрема 5 монографій. Під його керівництвом виконано 7 докторських і 28 кандидатських дисертацій.

Основні напрямки наукової діяльності: військово-польова терапія, клінічна гастроентерологія, гепатологія, гематологія, кардіологія, рановий сепсис, променева хвороба, історія медицини.

Член президії Всесоюзного товариства терапевтів; голова Республіканського наукового товариства кардіологів (1963–1970); голова наукового товариства терапевтів України.

Нагороджений орденами Червоного Прапора, Вітчизняної війни II ступеня, двома орденами Трудового Червоного Прапора, орденом Червоної Зірки та медалями.

Помер Г.Й. Бурчинський 21 січня 1993 р., похований на Байковому кладовищі.

Georgii Yosypovych Burchynskyi
(02.05.1908–21.01.1993)

Doctor of medical sciences (1959), professor (1961), Honored Scientist of the USSR (1968), Laureate of the USSR State Prize (1968).

G.Y. Burchynskyi was born on the 2nd of May, 1908 in Kyiv, in the family of the rail-road employee. In 1924 he graduated from the high school number 51 in Kyiv, in 1926 — from the technical professional school number 2 and entered the Kyiv Medical Institution. After graduation in 1931 he was sent in Lugansk. In 1932 he was drafted into the Red Army. After demobilization in 1936 with the rank of the 3rd grade military doctor in September of the same year he served in row as clinical intern, then — as the post-graduate student at the faculty therapy chair of the 2nd Kyiv Medical Institute led by professor V.M. Ivanov. In March 1938 he was drafted into the Red Army and was appointed the chief of the military infirmary at Shepetivsky military hospital. In October 1938 G.Y. Burchynskyi defended his candidate thesis «The reaction of the red blood cells sedimentation and its importance in the clinic of the internal diseases». From July 1939 G.Y. Burchynskyi was intern, from May 1940 — the senior resident of the Kyiv Military Hospital. From the beginning of the Great War (June, 1941) he was evacuated with the Hospital to Kharkiv, then — in Tomsk. In 1959 G.Y. Burchynskyi defended the Doctorate thesis «Materials to the examination of the suppurative lung diseases». Since 1954 G.Y. Burchynskyi was the chief of the therapy chair at the Kyiv Medical Institute Dental Faculty. After demobilization from 1962 to 1986 G.Y. Burchynskyi worked as the chief of the faculty therapeutic chair number 1 of the Kyiv Medical Institute, in 1986–1993 years he was the professor of the chair.

G.Y. Burchynskyi was the author of more than 400 scientific publications, including 5 monographs. Under his leadership were defended 7 doctorate and 28 candidate theses.

The main areas of G.Y. Burchynskyi scientific research were military field therapy, clinical gastroenterology, hepatology, hematology, cardiology, wound sepsis, radiation sickness, history of medicine.

G.Y. Burchynskyi was the Presidium Member of the all-Union General Practitioners Society, the Chairman of the Republican Scientific Cardiological Society (1963–1970), then — the Chairman of the Ukrainian Scientific Society of physicians.

G.Y. Burchynskyi was awarded with the Order of the Red Banner, the Order of the Great National War, two Orders of the Red Labour Banner, Order of the Red Star and medals.

Died G.Y. Burchynskyi on January the 21st, 1993 and was buried in the Baikove cemetery in Kyiv.

Георгій Йосипович Бурчинський
Georgii Yosypovych Burchynskyi

Олександр Йосипович Грицюк
(10.10.1923–15.03.1990)

Член-кореспондент АМН СРСР (1978), доктор медичних наук (1966), професор (1968), заслужений діяч науки УРСР (1985), лауреат Державної премії УРСР (1980).

Народився О.Й. Грицюк 10 жовтня 1923 р. у Києві у сім'ї службовця. У 1941 р. закінчив середню школу. Під час Великої Вітчизняної війни воював у складі Першого Білоруського фронту. За мужність, проявлену в боях, нагороджений орденами Червоної Зірки, Вітчизняної війни I ступеня, двома медалями «За відвагу».

Закінчивши у 1951 р. Київський медичний інститут, він вступає до клінічної ординатури на кафедру факультетської терапії, яку очолював академік М.Д. Стражеско. У 1958 О.Й. Грицюк захистив кандидатську дисертацію «Применение стрептомицина при холецистоангиохолитах». У цьому ж році обирається доцентом кафедри факультетської терапії Київського медичного інституту. Перебуваючи у США за обміном науковим досвідом О.Й. Грицюк провів клінічні та експериментальні дослідження з вивчення механізмів згортання крові у клініці внутрішніх хвороб. Першим у СРСР він почав вивчати клінічні аспекти гемостазу внутрішньосудинного тромбоутворення при ревматизмі, гіпертонічній хворобі, атеросклерозі, ішемічній хворобі серця.

У 1966 р. захистив докторську дисертацію «Основные патогенетические факторы тромбобразования при ревматических поражениях сердечно-сосудистой системы».

1968 р. О.Й. Грицюку присвоєно звання професора. З 1973 р. і до останніх днів завідував кафедрою госпітальної терапії Київського медичного інституту. Одночасно у 1970–1974 рр. — директор Київського науково-дослідного інституту клінічної медицини імені академіка М.Д. Стражеска.

О.Й. Грицюк першим описав перехід дрібноосередкового інфаркту міокарда у великоосередковий (1973). Підтвердженням його наукового авторитету стало обрання О.Й. Грицюка членом-кореспондентом АМН СРСР (1978).

Наука і практична охорона здоров'я УРСР завжди відчували його допомогу як головного терапевта МОЗ УРСР (1967–1970, 1974–1979), головного ревматолога УРСР (1974–1989), голови Українського наукового товариства кардіологів. За розробку і впровадження у медичну практику комплексу заходів для боротьби з інфарктом міокарда О.Й. Грицюку у 1980 р. присуджено Державну премію УРСР, звання «Заслужений діяч науки і техніки УРСР».

Автор понад 350 наукових праць, зокрема 14 монографій. Під його керівництвом виконано 5 докторських і 28 кандидатських дисертацій.

Нагороджений орденами Жовтневої Революції та «Знак Пошани».

Помер О.Й. Грицюк 15 березня 1990 р., похований на Байковому кладовищі.

Член-кореспондент АМН СРСР О.Й. Грицюк
Corresponding member of the USSR O.Y. Grytsiuk

Oleksandr Yosypovych Grytsiuk
(10.10.1923–15.03.1990)

Corresponding member of the USSR AMS (1978), doctor of medical sciences (1966), professor (1968), Honored Scientist of the USSR (1985), the Laureate of the USSR State Prize (1980).

O.Y. Grytsiuk was born in October the 10th, 1923 in Kiev in the family of an employee. In 1941 he graduated from high school. During the Great Patriotic War he took part in the military actions at the First Belorussian Front, was a platoon commander. For personal courage shown by the battles, O.Y. Grytsiuk was awarded with the Order of the Red Star, World War the 1st degree, two medals «For Courage».

After graduating the Kyiv Medical Institute O.Y. Grytsiuk became the clinical intern at the chair of faculty therapy which was headed by academician M.D. Strazhesko. In 1958 O.Y. Grytsiuk defended the candidate thesis «The application of streptomycin under cholecystoangiocholites». The same year he was elected an assistant professor at the chair of faculty therapy of the Kiev Medical Institute. Staying in the USA for the exchanging of the scientific experiences O.Y. Grytsiuk performed clinical and experimental investigations on the problem of hemostasis in the internal clinic. He was the first in the USSR who investigated the clinical aspects of intravascular thrombosis under rheumatism, arterial hypertension, atherosclerosis, ischemic heart disease.

In 1966 O.Y. Grytsiuk defended the doctorate thesis «The main pathogenic factors of thrombogenesis under rheumatic diseases of the cardiovascular system».

In 1968 O.Y. Grytsiuk became the professor of medicine. From 1973 till the last days O.Y. Grytsiuk was the chief of the Kyiv Medical Institute chair of hospital therapy. Simultaneously during 1970–1974 he was the Director of the M.D. Strazhesko Ukrainian Research Institute of Clinical Medicine.

O.Y. Grytsiuk was the first to describe the transformation of the small-sized infarction into the large-sized (1973). In 1978 O.Y. Grytsiuk was elected the Corresponding Member of the USSR Academy of Medical Sciences as the confirmation of his scientific merits.

Medical science and practical health service in Ukraine always obtained his attention and assistance as the Head Therapeutic of the Ukrainian Ministry of Health (1967–1970, 1974–1989), the Head of the Ukrainian Cardiologic Society. In 1980 O.Y. Grytsiuk was awarded the State Prize of Ukraine and the title «Honored Scientist and Technician of Ukraine» for elaboration and implementation into the medical practice the complex measures for the myocardial infarction prevention and treatment.

O.Y. Grytsiuk was the author of more than 350 scientific works including 14 monographs. Under his management were performed 5 doctorate and 28 candidate thesis.

O.Y. Grytsiuk was awarded the Order of the Great Patriotic War of the 1st degree, Order of October Revolution and Order of Respect.

O.Y. Grytsiuk died on 15th of March 1990 and was buried on the Baykov cemetery.

Володимир Олексійович Бобров
(8 січня 1943 р.)

Член-кореспондент АМН України (1993), член-кореспондент АН України (1991), академік Академії наук Вищої школи (1995), доктор медичних наук (1980), професор (1982), заслужений діяч науки і техніки України (1990).

В.О. Бобров народився 8 січня 1943 р. у місті Червоноармійську Донецької області. Після закінчення з відзнакою Дніпропетровського медичного інституту розпочав трудову діяльність у Запорізькому медичному інституті, послідовно пройшовши шлях від асистента кафедри пропедевтики внутрішніх хвороб, доцента кафедри госпітальної терапії до завідувача кафедри терапії та проректора Запорізького інститут удосконалення лікарів імені Максима Горького.

У 1968 р. захистив кандидатську дисертацію, у 1980 р. — докторську «Системная артериальная гипертензия при ревматических пороках сердца». 1982 р. В.О. Боброву присвоєно звання професора.

З 1985 р. очолює кафедру кардіології Київського інституту вдосконалення лікарів, з 1997 р. — Київської медичної академії післядипломної освіти імені П.Л. Шупика (з 2006 р. — Національна медична академія післядипломної освіти імені П.Л. Шупика).

З 1985 по 1990 р. — головний терапевт, а в 1990–1998 рр. — головний кардіолог МОЗ України.

У 1989–1998 рр. обіймає посаду директора Українського науково-дослідного інституту кардіології імені академіка М.Д. Стражеска. У 1994–1995 рр. — міністр охорони здоров'я України.

У 1990 р. В.О. Боброву присвоєно почесне звання заслужений діяч науки і техніки України. У 1993 р. обрано членом-кореспондентом АМН України, а в 1995 р. — академіком Академії наук Вищої школи. У 1994 р. йому присуджено премію імені М.Д. Стражеска НАН України.

Автор понад 950 наукових праць, 38 монографій і підручників, 30 патентів на винаходи.

Науковий напрям — проблеми клінічної аритмології, артеріальна гіпертензія та ішеміологія, невідкладна кардіологія, зворотні й незворотні ішемічні синдроми. Під його керівництвом виконано 31 докторську та 74 кандидатських дисертацій.

Понад 40 років професор В.О. Бобров працює у системі вищої та післядипломної медичної освіти. Як завідувач кафедри кардіології та функціональної діагностики Національної медичної академії післядипломної освіти імені П.Л. Шупика В.О. Бобров проводив значну і результативну роботу з підготовки кадрів кардіологів для нашої держави. Він член редколегії ряду фахових журналів України та Росії.

Volodymyr Oleksiiovich Bobrov
(January 8, 1943)

Corresponding member of the Ukrainian AMS (1993), corresponding member of the Academy of Sciences of Ukraine (1991), academician of the Academy of Sciences of Higher School (1995), doctor of medical sciences (1980), professor (1982), Honored Scientist of Ukraine (1990).

V.O. Bobrov was born in January 8, 1943 in the city of Chervonoarmiysk of the Donetsk Region. After graduating with honors from the Dnipropetrovsk Medical Institute V.O. Bobrov started his activity in Zaporizhzhya Medical Institute and consistently rose from the assistant Chief of internal diseases propaedeutics chair, then — the assistant professor of the hospital therapy chair to the Chief of the therapy chair and the Vice-Rector of the Zaporizhzhya Maxim Gorky Postgraduate Medical University.

In 1968 V.O. Bobrov defended his candidate and in 1980 — doctorate thesis «Systemic arterial hypertension under the rheumatic heart defects». In 1982 V.O. Bobrov obtained the title of professor.

Since 1985 V.O. Bobrov served as the Chief of the Kyiv Institute of Postgraduate Education cardiology chair, from 1997 — Kyiv Advanced Medical Education; from 1997 — he headed the cardiology department of the Kyiv P.L. Shupyk Medical Academy of Postgraduate Education (from 2006 — National P.L. Shupyk Medical Academy of Postgraduate Education).

From 1985 to 1990 years V.O. Bobrov was the main therapeutic and in 1990–1998 years — the Chief Cardiologist of the Ukrainian Ministry of Health.

In 1989–1998 years V.O. Bobrov served as the Director of the Ukrainian Scientific Research M.D. Strazhesko Institute of Cardiology, during 1994–1995 years — as the Ukrainian Minister of Health.

In 1990 V.O. Bobrov was awarded the title Honored Scientist of Ukraine, in 1993 he was elected the corresponding member of the Ukrainian AMS and in 1995 — the academician of the Academy of Higher Education. In 1994 V.O. Bobrov was awarded the Prize of M.D. Strazhesko NAS of Ukraine.

V.O. Bobrov is the author of over 950 scientific papers, 38 monographs and textbooks, 30 patents for inventions.

The main scientific directions — problems of clinical arrhythmology, arterial hypertension and ischemiology, urgent cardiology, reversible and irreversible ischemic syndromes. Under his leadership were completed 31 doctorate and 74 candidate theses.

For over 40 years professor V.O. Bobrov is working in higher and postgraduate medical education. As the head of the P.L. Shupyk National Medical Academy of Postgraduate Education Department of Cardiology and Functional Diagnosis V.O. Bobrov is carrying out the significant and efficient work in training of cardiologists for our country. He is the member of the Editorial Board of several Ukraine and Russia professional journals.

Член-кореспондент НАН та НАМН України
В.О. Бобров

Corresponding member of the NAM
and NAMS of Ukraine V.O. Bobrov

Володимир Миколайович Коваленко
(2 лютого 1949 р.)

Академік НАМН України (2010), доктор медичних наук (1982), професор (1983), заслужений діяч науки і техніки України (1998), лауреат Державної премії України (2003).

В.М. Коваленко народився 2 лютого 1949 р. у смт Вороніж Шостківського району Сумської області.

1966 р. вступає до Дніпропетровського медичного інституту, після закінчення якого з відзнакою у 1972 р. залишений на наукову роботу в інституті. Пройшов трудовий шлях від асистента до завідувача кафедри і декана факультету.

У 1974 р. В.М. Коваленко захистив кандидатську дисертацію «Анатомо-експериментальное исследование некоронарных компонентов биомеханики сердца», у 1982 р. — докторську «Клинико-инструментальная оценка функционального состояния сердца при различных сердечно-сосудистых заболеваниях».

1983 р. обирається професором і завідувачем кафедри терапії факультету удосконалення лікарів Дніпропетровського медичного інституту; з 1985 р. — декан цього ж факультету.

У 1989 р. В.М. Коваленко призначений головним терапевтом МОЗ України; з 2010 р. — головним позаштатним спеціалістом МОЗ України зі спеціальності «Терапія, кардіологія, ревматологія». З 1990 р. очолює кафедру терапії і ревматології Національної медичної академії післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика, а з 1991 р. — Український ревматологічний центр. З червня 1998 р. — директор Інституту кардіології імені академіка М.Д. Стражеска (у 2006 р. інституту присвоєно статус Національного наукового центру).

У 2003 р. В.М. Коваленка відзначено Державною премією України в галузі науки і техніки.

Ним опубліковано понад 750 наукових праць, у тому числі понад 100 — за кордоном. Автор 40 монографій та навчальних посібників, 35 методичних рекомендацій, 18 патентів на винаходи; підготував 32 кандидатів та 22 докторів наук.

Академік НАМН України, професор В.М. Коваленко — президент Асоціацій кардіологів та ревматологів України, обраний членом Європейського товариства кардіологів (FESC), Американського коледжу кардіологів (ACC), член правління Європейської антиревматичної ліги (EULAR) та координаційної ради Всесвітньої антиревматичної ліги (ELAR), головний редактор «Українського ревматологічного журналу», член редколегій ряду медичних журналів та видань, член президії Фармакологічного комітету МОЗ України.

Нагороджений відзнакою Президента України — орденом «За заслуги» III, II та I ступеня.

Volodymyr Mykolaiovych Kovalenko
(February 2, 1949)

Member of the Ukrainian NAMS (2010), doctor of medical sciences (1982), professor (1983), Honored Scientist of Ukraine (1998), Laureate of the State Prize of Ukraine (2003).

V.M. Kovalenko was born in February 2, 1949 in the Sumy region, the village of Voronizh of Shostkivskiy district.

In 1966 V.M. Kovalenko entered the Dnipropetrovsk Medical Institute and after its finishing with Honors in 1972 he was

recommended to the scientific work at the Institute. He passed his career from assistant to the Head of the Chair and Dean of the Faculty.

In 1974 V.M. Kovalenko defended his candidate thesis «Anatomy and experimental investigation of some non-coronary components of cardiac biomechanics» and in 1982 — the doctorate thesis «Clinical and instrumental evaluation of the heart functional state under different cardiovascular diseases».

In 1983 V.M. Kovalenko was elected the professor and the Head of the therapy chair of the Faculty of Postgraduate Education of Dnipropetrovsk Medical Institute, from 1985 he was the Dean of the same Faculty.

In 1989 V.M. Kovalenko was appointed the Chief Therapeutic of Ukrainian Ministry of Health, from 2010 — he is the Main out-off-staff Specialist of Ukrainian Ministry of Health in specialties «Therapy, Car-

diology, Rheumatology». Since 1990 V.M. Kovalenko headed the Chair of Therapy and Rheumatology of the P.L. Shupyk National Medical Academy of Postgraduate Education, and since 1991 — the Ukrainian Rheumatologic Center. From June 1998 V.M. Kovalenko is the Director of the M.D. Strazhesko Institute of Cardiology (in 2006 the Institute was awarded the status of the National Research Center).

In 2003 V.M. Kovalenko was awarded the State Prize of Ukraine in Science and Technology.

V.M. Kovalenko has published over 750 scientific papers, including more than 100 — abroad, is the author of 40 monographs and textbooks, 35 guidelines, 18 patents for inventions. Under his supervision were prepared and defended 32 candidates and 22 doctorate thesis.

Academician of the Ukrainian NAMS, professor V.M. Kovalenko is the President of the Ukrainian Associations of Cardiology and Rheumatology and the Elected Member of the European Society of Cardiology (FESC), the American College of Cardiology (ACC), the Member of the Board of the European Antirheumatological League (EULAR) and the Coordinating Council of the World Antirheumatological League (ELAR), Chief Editor of «Ukrainian journal of rheumatology», the member of the editorial boards of several medical journals and publications, Member of the Presidium of the Ukrainian Ministry of Health Pharmacological Committee.

V.M. Kovalenko is awarded with the President of Ukraine decoration — Order «For Merits» III, II and I Degrees.

Академік НАМН України В.М. Коваленко
Academician of the NAMS of Ukraine V.M. Kovalenko